

AKO MŇA POSLAL OTEC, AJ JA POSIELAM VÁS

biblický komentár otca Alberta Maggi, OSM, zdroj: www.studibiblici.it, video v taliančine [TU](#)

Jn 20, 19-23

Večer v ten istý prvý deň v týždni, keď boli učeníci zo strachu pred Židmi zhromaždení za zatvorenými dverami, prišiel Ježiš, stal si doprostred a povedal im: „Pokož vám!“ Ako to povedal, ukázal im ruky a bok. Učeníci sa zaradovali, keď videli Pána.

A znova im povedal: „Pokož vám! Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás.“ Keď to povedal, dýchol na nich a hovoril im: „Prijmite Ducha Svätého. Komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu ich zadržíte, budú zadržané.“

Zatykač bol vystavený nielen pre Ježiša, ale pre celú skupinu. To Ježiš povedal vojakom: “Keď teda mňa hľadáte, týchto nechajte odísť”. Ježiš bol pastierom, ktorý položil život za svoje ovce. A teraz pastier zhladáva svoje ovce, pretože sa roztratil po jeho zatknutí, a hlavne po jeho potupnej smrti.

Ježiš ich hľadá, aby ich získal späť. Napriek tomu, že už bolo ohlásené Ježišovo zmŕtvychvstanie, učeníci sa skrývajú zo strachu pred autoritami. Nestačí vedieť, že Ježiš vstal zmŕtvych, treba to zakúsiť.

A to nám hovorí evanjelista Ján. ***“Večer v ten istý prvý deň v týždni, keď boli učeníci zo strachu pred Židmi zhromaždení za zatvorenými dverami,...”***. Židia tu neznamenajú národ, ale predstavených, náboženské autority. ***“Prišiel Ježiš, stal si doprostred”***, Ježišovo miesto je uprostred spoločenstva.

On je oporným bodom. On je zjednocujúcim faktorom celej skupiny. Nasledujú prvé Ježišove slová, ktoré vyslovil po zmŕtvychvstaní, v plnosti božského stavu, je to pranie úplného šťastia. Výraz “pokoj”, v hebrejčine Shalom, označuje oveľa viac ako náš výraz pokoj, označuje všetko to, čo prispieva k plnosti šťastia človeka.

Ježiš sa však neobmedzuje iba na verbálny preslov, na jednoduché pranie, ukazuje im, prečo majú byť plne šťastní. ***“Ako to povedal, ukázal im ruky a bok”***. Sú to nezmazateľné znaky jeho lásky. A práve táto láska ho podnietila k tomu, aby položil život za svojich, nebola to odpoveď na dramatickú situáciu, ale normálne správanie Ježiša uprostred spoločenstva.

Ježiš nezasahuje v kritických situáciách a odpovedá svojou láskou na potreby spoločenstva. Ale Ježiš uprostred spoločenstva ochraňuje, obhajuje, pomáha a zväčšuje schopnosť lásky svojich učeníkov, ktorí prijímajú jeho lásku.

“Učeníci sa zaradovali” ak predtým boli plní strachu, teraz sú plní radosti ***“keď videli Pána. A znova im povedal: „Pokož vám!”***. Prvé pranie pokoja bolo odôvodnené tým, že láska, hovorí Ježiš, ktorá ma

viedla k tomu, aby som za vás položil život, pokračuje aj naďalej. Druhé pranie pokoja je odôvodnené tým, že sme povolaní pokračovať v Ježišovom konaní.

Pokoj a šťastie človeka pochádzajú z tejto Bohom darovanej lásky, a Ježiš ukázal ruky a bok. Ale pochádza aj z lásky, ktorú treba odovzdávať, a preto Ježiš pri druhom praní pokoja, pri druhom pozvaní ku šťastiu, hovorí: **“Ako mňa poslal Otec”**, a Otec poslal Ježiša, aby sa stal viditeľným zjavením jeho lásky, bezpodmienečnej lásky, z ktorej sa nikto nesmie cítiť vylúčený, akékoľvek by bolo jeho správanie a konanie.

“Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás.”, hľa zdroj šťastia. Učeníci, každý veriaci, je povolaný k tomu, aby pokračoval v Ježišovom poslaní, aby viditeľne zjavil Otcovu lásku. Toto je prameňom radosti, plného šťastia. Je tu teda darovaná láska, láska prijatá od Boha, a láska odovzdávaná ostatným.

“Keď to povedal, dýchol na nich”. Evanjelista opakuje to isté, čo robil Boh pri prvom človeku, ako to čítame v knihe Genézis 2,7 *“Vtedy Pán, Boh, utvoril z hlíny zeme človeka a vdýchol do jeho nozdier dych života. Tak sa stal človek živou bytosťou”*.

Presne tak robí aj Ježiš. Ježiš dovršuje stvorenie, odovzdáva človeku Ducha, čiže tú istú schopnosť lásky, ktorú Otec odovzdal Ježišovi, a ktorú teraz odovzdáva Ježiš, ale nie všetkým. Tým, ktorí prijímajú jeho pozvanie predĺžiť svojou láskou lásku, ktorú dostali, ktorí kráčajú tak, ako Otec poslal Ježiša.

“Komu odpustíte hriechy...”, Ježiš tu nepoužíva výraz “odpustiť”, ale “oslobodiť od hriechov”. Pre výraz “hriech” evanjelista nepoužíva význam “vina, omyl, nedostatok”, ale pomýlene smerovanie života. Čo tým chce evanjelista povedať? Ježiš tu neodovzdáva moc iba niektorým, ale vyzýva k zodpovednosti celé spoločenstvo. Spoločenstvo má byť svetlom, z ktorého vyžaruje Božia láska. Tí, ktorí žijú v neprávosti, a sú pritiahnutí týmto svetlom a stanú sa jeho súčasťou, ich minulosť (život v neprávosti), je zmazaná.

“Komu ich zadržíte, budú zadržané” ... ani tu nie je sloveso odpustiť, ale “zadržať, zachovať, prirátať”

Čo tým chce evanjelista povedať? Tí, ktorí konajú zlo, nemajú v láske svetlo, a keď ho vidia žiariť, ešte väčšmi sa uťahujú do temnoty. Nejde teda o moc spoločenstva, ale o zodpovednosť: vyžarovať Božiu lásku. Tým, ktorí sú ňou pritiahnutí, sa úplne odpúšťa ich minulosť, avšak tí, ktorí v ňom vidia hrozbu pre svoje záujmy, pre svoj prospech, sa od nej uťahujú pod rúško temnoty, pod rúško smrti.

Preklad: Zuzana Černá